

hvis Forslaget under Nr. 21 vedtages, skal hele Sædtillægsvederlaget udgjøre ca. 12,000 Rb.; men, hvis Forslaget under Nr. 21 ikke vedtages, skal Sædomsfrivningsvederlaget udgjøre ca. 22,000 Rb. Nu spørger jeg ærede Medlemmer, om der er Mening deri, at, hvis denne Ordning slaes fast for 5 Aar, skal Personalet have 10,000 Rb. mindre i Vederlæg for Sæd, end det faaer under den modsatte Forudsætning? Det kongelige Theaters Personale maa jo dog virkelig sætte Priis paa, om Rigsdagen vilde vedtage denne, vel kun midlertidige, men dog i ethvert Fald for 5 Aar gjældende Ordning; men naar det skal koste dette Personale 10,000 Rb., saa er det ialfald naturligt, om det er med blandede Følelser, at det sees en saadan Ordning imøde. Nu vil det ærede Thing vistnok have lagt Mærke til, at den høitærede Minister igaar søgte at komme bort fra denne Modsigelse ved at henvise til § 9 i den almindelige Lønningslov og navnlig til den Passus, der bestemmer, at de i denne Paragraph hjemlede Lønningstillæg kun skulle gjælde for de vedkommende Embeder, indtil Lønningsevillkaarene for disse ved nye Lønningslove ere blevne forandrede. Den høitærede Minister maa altsaa gaae ud fra den Opfattelse, at Lønningstillæget, som hjemles ved den almindelige Lønningslov, maa træde tilside, naar en ny Lønningslov, in casu Forslaget under Nr. 21, træder i Kraft. Men dette gaaer ikke an, thi deels er det jo dog ikke godt muligt at bringe Finantsloven, hvormed der jo her er Tale, ind under Begrebet „nye Lønningslove“, og deels maa det ikke glemmes, at den citerede Passus i § 9 angaaer de Beløb, hvormed selve Embederne ved en ny Lønningslov normeres for Fremtiden, medens Post 8 angaaer de Beløb, der tilstaaes de nuværende Embedsmænd som Erstatning for det Sædtillæg, de hidtil have haft. Dette er jo dog en aldeles bestemt Forskjel. Jeg troer nu forøvrigt, at hele Feilen er opstaaet derved, at man har forsømt at faae indsat i denne § 9 en Forfkrift, der gif ud paa, at der skulde gjøres den Undtagelse fra de iøvrigt der giivne Regler, at det kongelige Theaters Personale under ingen Omstændigheder

fik Mere end det begrændsede Sædomsfrivningstillæg i Dverensstemmelse med Theaterloven. Hvis nemlig en saadan Forfkrift havde staaet i denne Paragraph, vilde der i intet Tilfælde, hvad enten Forslaget under Nr. 21 vedtages eller ikke, være nogen Banfæltighed, og man burde have forudsæet, at den almindelige Lønningslov let kunde komme til at træde i Kraft inden Theaterloven, eller inden de Bestemmelser, som Theaterloven indeholder, kom over i Finantsloven og denne traadte i Kraft, et Tilfælde, som jo nu er indtraadt. Om det nu er Finants- eller Cultusministeriet, der har begaaet denne — ja jeg troer at turde kalde det — Feil, ved ikke at sørge for, at en saadan Forfkrift blev optaget i § 9, skal jeg ikke afgjøre, men jeg vil blot hævde, at det ikke er Rigsdagens Skyld; thi denne Lov har ikke været i noget Udvalg, og Rigsdagen har ikke gjort noget Andet ved § 9 end at vedtage den aldeles uforandret, som den var forelagt af Regjeringen. Derfor skal Regjeringen selv bære Ansvaret for, hvorledes den vil komme ud over denne Banfæltighed, hvis Forslaget under Nr. 21 ikke vedtages. Resultatet af alt dette er efter min Formening, at foruden alle de Hensyn, der forøvrigt kunne fremsføres for at vedtage Forslaget under Nr. 21, bør, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Zahle) allerede har bemærket, endnu dette Gne tilføies, at man derved naaer at fjerne enhver Banfæltighed i Henseende til dette Sædtillægs spørgsmaal, og at man da vedtager dette Forslag under Nr. 21, skal jeg nu sluttelig paa det Varmeste anbefale. Det er min fulde Dverbeviisning, at, hvis det lykkes de to Udvalgssfleertal, der her have slaet sig sammen, ved forenede Kræfter at sætte dette Forslag igjennem, er det noget Godt og Heldigt, som derved er blevet udrettet. — Om Forslaget under Nr. 23 vedtages eller forkastes, ligger der efter min Mening kun saare liden Vægt paa, og Forslaget under Nr. 29 er endnu mere uskyldigt, men alle de andre Underændringsforslag maae nødvendigvis forkastes, hvis vi ville vedtage Forslaget under Nr. 21 i en saadan Form, at det bliver antageligt for den ærede Minister.